

Žaloba podaná dne 12. září 2004 Ericem Mathiasem Friesem Guggenheimem proti Evropskému středisku pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP)

(Věc T-373/04)

(2004/C 284/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 12. září 2004 žaloba podaná proti Evropskému středisku pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP) Ericem Mathiasem Friesem Guggenheimem, s bydlištěm v Soluni (Řecko), zastoupeným Marc-Albertem Lucasem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- konstatoval protiprávnost rozhodnutí ředitele Střediska pro zlepšení koordinace a efektivitu v CEDEFOP (A4) ze dne 17. prosince 2003 v tom rozsahu, že neuvádí výzvu ke kandidatuře na zaměstnání „Head of Area“ ani výběrové řízení pro kandidáty na tato zaměstnání;
- zrušil rozhodnutí ze dne 28. ledna 2004 ředitele CEDEFOP o jmenování jistých osob za „Head of Area“ nebo „Acting Head of Area“;
- bude-li třeba, zrušil rozhodnutí odvolací komise CEDEFOP (A17) ze dne 1. června o zamítnutí jeho správní stížnosti ze dne 6. května 2004 proti předcházejícím napadeným rozhodnutím;
- uložil CEDEFOP náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, dočasný zaměstnanec CEDEFOP, brojí proti rozhodnutím ředitele CEDEFOP ze dne 28. ledna 2004 o jmenování jistých osob za „Head of Area“ nebo „Acting Head of Area“.

Žalobce se dovolává porušení čl. 7 odstavců 1 a 2 služebního řádu a čl. 10 prvního pododstavce pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství v tom, že zaměstnanci Střediska jmenovaní za „Head of Area“ byli přiděleni do nových funkcí na vysoké úrovni vyžadujících specifickou kvalifikaci bez srovnávací zkoušky jejich kvalifikace s kvalifikací ostatních úředníků nebo zaměstnanců Střediska.

Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobce uplatňuje, že výzva ke kandidatuře a výběr kandidátů na jisté funkce může být proveden nejen na základě článků 4, 29 a 45 služebního

řádu, pokud se jedná o obsazení volných míst převedením, ale také na základě zájmu služby, kterému článek 7 služebního řádu podřizuje opatření o přeřazení.

Žaloba podaná dne 20. září 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-374/04)

(2004/C 284/50)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 20. září 2004 žaloba podaná Spolkovou republikou Německo, zastoupenou Klausem-Dieterem Quassowskim a Annette Tiemann ve spolupráci s Dieterem Sellnerem a Ulrichem Karpensteinem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- prohlásil článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 7.7.2004 (K(2004) 2515/2 konečné) za neplatný;
- prohlásil článek 2 tohoto rozhodnutí v té části za neplatný, ve které v písmenu a) až c) ukládá Spolkové republice Německo upustit od provedení a oznámení určitých změn národního alokačního plánu;
- uložil Komisi nahradit náklady řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí se týká národního alokačního plánu pro přidělování povolenek na emise skleníkových plynů, který byl dle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES oznámen Německem. V tomto rozhodnutí vznáší Komise námitky proti dodatečné opravě povolenek na emise skleníkových plynů upravené v německém národním alokačním plánu (tzv. „Ex-post-Anpassungen nach unten“ (úpravy ex post směrem dolů)). Podle názoru Komise je proto tento plán neslučitelný s přílohou III směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾.

Žalobkyně k odůvodnění svojí žaloby uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 9, odst. 3 směrnice 2003/87 ve spojení s její přílohou III. Příloha III nezakazuje členským státům pomocí úprav ex post zabránit „Überallokation“ (nadměrné alokaci). Naopak směrnice 2003/87/ES vyžaduje, aby členské státy zrušily ta rozhodnutí o přidělení, která byla vydána na základě chybných údajů.

Napadené rozhodnutí porušuje také článek 176 SES, neboť Komise nemůže členským státům zabránit v tom, aby více přispívali na ochranu klimatu tím, že přidělené povolenky na emise budou odebrány tam, kde by nesplnily svůj účel.

Konečně Komise přehlédla, že noví účastníci na trhu nemohou být už proto „neoprávněně upřednostněni“, protože jsou předvídaní jen následně úpravou směrem dolů. V tomto ohledu obsahuje napadené rozhodnutí zjevnou chybu v odůvodnění.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13.10.2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

Žaloba podaná dne 17. září 2004 Polyelectrolyte Producers Group proti Radě Evropské Unie a Komisi Evropských společenství

(Věc T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 17. září 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské Unie a Komisi Evropských společenství Polyelectrolyte Producers Group, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupenou K. Van Maldegemem a C. Mereuem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- Nařídil zrušení rozhodnutí žalovaných povolit Norsku užívat přísnější limity koncentrace chemické látky akrylamid než se užívá ve Společenství, obsažené v rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 59/2004 ze dne 26. dubna 2004 (¹), kterým se mění příloha II (technická nařízení, standardy, zkoušky a certifikace) k dohodě o EHP, a zrušení postoje Společenství k přijetí tohoto rozhodnutí;
- Prohlásil protiprávnost a nepoužitelnost společného prohlášení Smíšeného výboru EHP k dohodě o EHP ze dne 26. března 1999 (²) – příloha II, kapitola XV – týkající se doložek o přezkumu v oblasti nebezpečných látek vůči žalobkyni, v rozsahu, v němž povoluje Norsku aplikovat limity koncentrace pro chemickou látku akrylamid, které jsou přísnější než ty, které se aplikují ve Společenství;
- Uložil žalovaným nahradit žalobkyni škodu v předběžné výši jednoho eura utrpěnou v důsledku přijetí napadených

aktů, jakož i veškerých příslušných úroků až do přesného výpočtu a určení přesné částky;

- Uložil žalovaným náhradu veškerých nákladů a výdajů v těchto řízeních.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje, že při nedostatku nových předpisů Společenství zde neexistovala pravomoc přijmout napadená opatření na základě článku 102 Dohody o EHP. Žalobkyně má dále za to, že napadená opatření omezují volný pohyb zboží, a tím porušují články 1, 3 a 97 Dohody o EHP. Dále tvrdí, že porušují články 30 a 31 Směrnice 67/548 (³). Žalobkyně se též dovolává porušení základních zásad práva Společenství, jmenovitě zásady právní jistoty a legitimního očekávání, zásady proporcionality a zákazu diskriminace, jakož i podstatných procesních náležitostí, jmenovitě nezbytnosti konzultovat Evropský parlament a povinnosti uvést odůvodnění.

Ohledně žaloby na náhradu škody žalobkyně uplatňuje, že z důvodu napadených opatření utrpěla jak hmotnou škodu, a to tím, že bylo nutné označovat polyakrylamidy prodávané v Norsku přísnějšími etiketami a upozorněními na nebezpečí, což přivodilo dodatečné náklady, tak i nehmotnou škodu, neboť norská opatření, jež žalované povolily, vrhla podle názoru žalobkyně špatné světlo na klasifikaci polyakrylamidů užívanou mimo norské území.

(¹) Úř. věst. L 277, s. 30.

(²) Úř. věst. C 185, s. 6.

(³) Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek Úř. věst., anglické zvláštní vydání: série I, kapitola 1967, s. 234.

Žaloba podaná dne 16. září 2004 Bartem Nijsem proti Účetnímu dvoru Evropských společenství

(Věc T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 16. září 2004 žaloba podaná proti Účetnímu dvoru Evropských společenství Bartem Nijsem, s bydlištěm v Bereldange (Lucembursko), zastoupeným Fränkern Rollingem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.